

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Rèquiem pel fructicultor del Segrià

La història. Estiu 2021, Alcarràs. La família Solé es prepara per collir els préssecs d'aquest estiu, quan s'assabenta pels Pinyol, propietaris de la finca, que serà la darrera collita, atès que la implantació de les plaques solars obliga a arrencar els préssecs...

Les formes. "El jurat valora la tendresa amb que la directora imprimeix els seus personatges, creant una autèntica família", recull l'acta de la 72 Berlínale. Aquesta ha estat la premissa que ha guardonat "Alcarràs", obra i gràcia del t à n d e m M a r í a Zamora (productora Avalon) i Carla Simón (Barcelona, 36 anys). Amb intel·ligent disseny de producció i habilitat narrativa en la direcció, han aconseguit una fita important per al

cinema espanyol, i concretament en català, parlat genuïnament en lleidatà, i no en el laietà acostumat. "Alcarràs", docudrama de ficció, és protagonitzat per intèrprets no professionals, accent que ha contribuït a la tendresa que valora Berlín. Amb pela de comèdia costumista rural i polpa de sufocat melodrama familiar, la Simón d'"Estiu 93" ens endinsa en l'estiu 21, tot assistint a la quotidianitat d'una comunitat familiar amb infants, adolescents, adults i gent gran. Un bigarrat nucli patern-fi-

lial on hi poua un conflicte heretat d'ençà la guerra civil del 36: la propietat de la terra. Simón opta per l'impressionisme naturalista, muntant un fresc dramàtic on la tensió supura en comptades escenes. Així, "Alcarràs" tan aviat és un mirall on els espectadors rurals poden contemplar-se a si mateixos ('selfie' personal i col·lectiu?), com alhora, i per als urbanites, la pantalla sigui una finestra des

d'on observar les intimitats d'una nissaga fructicultora. Amb més glòria que pena (atès el traumàtic desenllaç), "Alcarràs" posa imatges elegíaqes a una nostàlgia fèrtil, on la magdalena de Proust ara és un préssec a la recerca d'un temps aviat perdut. Carla Simón acredita habilitat de cineasta en la mesura de cinèfila aplicada, on els

Rossellini, Olmi, Ozu, Kiarostami, són a la seva tauleta de nit.

El fons. La família unida, sobreviu unida.

La imatge. Quimet i el seu fill Roger, llençant préssecs contra la delegació del govern en la manifestació reivindicativa.

La frase. "Si haguessis firmat un paper, ara no estaríem així", que etziba Quimet al seu pare. O quan la paraula donada era contracte.

La recomanació. Vetllada ideal per a l'autoestima rural, com crònica didàctica per als urbanites.

'Alcarràs'

Directora:
Carla Simón.
Intèrprets: Josep Abad, Jordi Pujol Dolcet, Anna Otín, Xènia Roset, Albert Bosch. Espanya, 2022. 120'.
Casal Agramunt, JCA Alpicat, Majestic Tàrrega